

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, — τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

Τρίτη — 4 Δεκεμβρίου.

«Μάτια ποῦ δὲ βλέπονται, γλήγορα λησμονοῦνται.»

'Αναγκάζομαι ὁ ἀχάριστος, ἅμα εἰσελθὼν νὰ καταλάβω τὴν θέσιν μου, νὰ ἐρωτήσω τὸν πλησίον μου ποῖος εἶναι ὁ ἔχων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Βήματος; και ἦτο ὁ γνωριμώτατος κ. Δουζίνας, ὁ παρέχων τὰς ζωηροτέρας ἴσως γραμμὰς εἰς τοὺν ἀναγραφεῖς τοῦ βουλευτικοῦ μας χρονικοῦ.

Πταίει δὲ εἰς τοῦτο ἡ ὀκταήμερος διακοπὴ ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τοῦ ὁποίου πολὺν καιρὸν ἀκόμη θὰ ποθῶμεν νὰ ἐπανίδωμεν τὸ φαιὸν ἐπανοφῶρι, τὸ διακριτικώτερον σημεῖον, ἀπὸ τοῦ δυσαναθέατου ὕψους τοῦ θεωρείου μας, τῆς παρουσίας τοῦ μελιχροῦ ἀνδρός; και τοῦ ὁποίου τὸ ἐδώλιον ὡς χήρα κακομαθημένη δέχεται ἤδη ἀνευ διακρίσεως κόμματος ἢ σώματος ἢ στόματος και χωρὶς τινος διακοπῆς, ὡς παρετήρησα, πάντα θέλοντα νὰ δοκιμάσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰς συγκινήσεις μιᾶς πολιτικῆς ἀρχηγίας. 'Απαράλλακτα και ἡμεῖς ἐν τῷ μαθητικῷ μας σταδίῳ πόσαι φοραὶς ἐτροπύησαμεν ἐπὶ τῆς κενῆς ἐδρας τοῦ διδασκάλου μας.

Δόξα σοι ὁ Θεός! ἡ Βουλὴ, ὡς νὰ ἐπηρεάζῃ αὐτὴν ἡ κατάστασις τοῦ ἀναρρωνύοντος πολιτικοῦ τῆς ἐπιδεικνύει τὴν ἀκούραστον, ἀλλὰ ἡσύχως ἐκδιλουμένην πολυπραγμοσύνην τοῦ ὑπὸ ἀνάγκῃ εὐρισκομένου.

Διὸ και τὸ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὑποτρέφουσι τὰς καταγιγῆδας τῶν γρονθοκοπημάτων τοῦ Βήματος, τοὺς κεραυνούς τοῦ βραχνοῦ ξελαρυγιάσματος, και τοὺς χειμάρρους τῶν συνήθων φιλοφρονήσεων δὲν πρόκειται μὲν οὔτε περὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' οὔτε και περὶ τοῦ ὑπέρτερου τοῦ Λαμπруνοπούλου

ἢ συζήτησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ βουλευτὴς Βόλου κ. Φιλάρετος εἶναι ὁ πατὴρ τῆς συζητήσεως ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐνεκυμονεῖτο. Ὁ κ. Φιλάρετος, νέος γνωστὸς διὰ τὰ ἐπιδειχθέντα ἐν διαφόροις εὐκαιρίαις φιλελεύθερα φρονήματα αὐτοῦ, και γνωστότερος ἤδη ὡς ὁ μόνος ἀπηλλαγμένος τῆς ρουσφετομανίας, και προξενῶν μοι τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἣν και εἰκοσαετίς ἡλικία ἀνέραστος ἐν μέσῳ τῆς προκλητικώτερας νεότητος, παρέχει τούλαχιστον ἐλπίδας, ἂν ὄχι πολεμικῆς εὐφυίας, ἀλλὰ χρηστοθείας, και τοῦτο δὲν εἶναι ὀλίγον.

Εἶχεν ἄλλοτε ὑποβάλλει ἐπερώτησιν περὶ τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τοῦ δικαστικοῦ ὄργανισμοῦ· ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὑποβάλων αὐτὴν εἰς τοὺς Προέδρους και Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ἐζήτη δι' αὐτῶν νὰ μάθῃ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο ἀκριβές. Νομίζω ὅτι κάθε νοικοκυρὰ δὲ θάχῃ παρὰ καλὰ λόγια νὰ ἴπῃ γιὰ τὸ σπῆτι τῆς.

Τινὲς ἐκ τῶν προσκληθέντων ἀπάντησαν, τινὲς ὄχι· ἡ σήμερον δὲ ὠρίσθη ὡς ἡμέρα συζήτησεως τοῦ θέματος.

Ὁ κ. Φιλάρετος προοιμιάσθη γενικὰ τινα περὶ δικαιοσύνης· εἶναι ὑπέρτερος τῆς πολιτείας· ὅταν ἡ δικαιοσύνη πάσχει, πάσχει και ἡ πολιτεία· ὅταν ἄλλοι κλάθοι νοσοῦσι, τὸ κακὸν δὲν εἶναι ἀνεπανόρθωτον. Και θέτει οὕτω τὸ ζήτημα :

Καλαὶ και χρήσιμοι διατάξεις ἐν τῷ ὄργανισμῷ περιήλθον εἰς ἀχρησίαν· παρακαλῶ τὸν ὑπουργὸν νὰ εἴπῃ, διατί τοῦτο; ἀλλὰ δὲ διατάξεις δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ σύνταγμα· δι' αὐτὰς νὰ συσταθῇ ἐπιτροπή.

Ὁ κ. Φιλάρετος κατόπιν ἐνδιατρίβει εἰς τὰς προεδρικάς και εἰσαγγελικὰς ἀπαντήσεις· αἱ πλεῖστα οὐδόλως ἢ ελάχιστα διαρωτίζουσι τὸ ζήτημα· τινὲς δογματίζουσι τὸ ἀνυποστάτον τῶν ἐνδοκασμῶν του· ἄλλαι διαρίνονται ἐ-ὲ λακωνικότητι, και μία διὰ τὴν παράταξιν τῆς οὐρητικῆς φράσεως ἀνατα, πάτατα, κάτατα, φηλονθείσης ὑπὸ τοῦ

Στεφανίδου. Ποιείται εξαιρετικὴν μναίαν τῆς μόνης ἐμβριθοῦς ἀπατησίως τοῦ εἰσαγγελέως Καλαμῶν, καὶ τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις ἐφετών, ἀνακοινοῦντος, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Πάτραις εὐρίσκειται εἰς πολὺν δυσάρεστον κατάστασιν.

Ὁ κ. Φιλάρτος ὑποστηρίζει, ὅτι παραβιάζεται ὁ ὄργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων. Φρονεῖ ἐπιβλαβεῖς τὰς ἀνεκσυζητήσεις τῶν ὑποθέσεων, πολλὰκις τρεῖς καὶ πεντάκις καὶ ἑξάκις. Πολυλοὶ πολιτυόμενοι δικηγορῆτικοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ οἱ δικασταὶ μετ' ὅλας τὰς χρηστάς αὐτῶν διαθέσεις, παρασύρονται συμπαθοῦντες. Ἐνεκα τῆς κακῆς ἐκλογῆς τῶν καταστημάτων καὶ τῆς συγῆς αὐτῶν ἀλλαγῆς δὲν δύνασθε νὰ εὐρηγετε ἀπ' αἰτίας ἐκδοθείσας πρὸ πενταετίας. Ὅσῳ εἶναι ὠραιοὶ ὅτι οἱ ἄλλοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, τόσῳ μένει ἀνεφάρμοστον πρὸ πάντων εἰς τὸ στάδιον τῆς προδικασίας ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ὑποδίκου ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη! Εἰσαγγελεῖς τινες ἀποδίδουσι τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς μεθοδικῆς, ἀλλοὶ εἰς τὴν τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλοὶ εἰς τοὺς δικηγόρους, ἀλλοὶ εἰς τοὺς ἐγκληματαίους, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπίδρασιν τρεῖς ἢ τέσσαρες δὲ εἰς τὰς προσθέτους ἐργασίας δι' ὧν ἐπιθερμύονται οἱ δικασταί.

Ὁ κ. Φιλάρτος γνωματεύει ὅτι ἐν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν γνωμοδότησιν περὶ τῶν πύσεων, διορισμῶν, καὶ μεταθέσεων, ὅπερ ἡ Βουλὴ, ὡς εἰκόσ, ἀποδέχεται δυσάρεστος ἐν ἀποδοκιμασία καὶ ψυθιρισμῷ. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ δικηγορῶσιν οἱ πολιτυόμενοι, ὅπερ ἐξεργεῖται τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Στεφανίδου, διότι τὸ δικηγορεῖν δὲν εἶνε ἀτιμωτικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐπιρραζέται ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ὅτι ὁ μισθὸς εἶνε ἀνεπαρκής.

Ὁ κ. Φιλάρτος ἐπὶ τέλος προτείνει νὰ συστηθῇ πενταμελής ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον κανονικῶς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου ἐκθέσιν.

Μετὰ τὸν Παλαμήδην, φρονοῦντα ὅτι πρέπει τελεσεφόρος ἢ βουλή νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀφ' οὗ τὸ εἶθεσεν ἀπαξ, ὠμίλησαν οἱ κ.κ. Φλογαίτης καὶ Ποταμιάνος, ὅτε διεκόπη διὰ τὴν ἐπαύριον ἢ συζήτησιν, μὴ οὐσης ἀπαρτίδας.

Καὶ ὁ μὲν Φλογαίτης ἠκούσθη μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς ὁ λόγος του ἀνεπόλει τὸν ἕτερον λόγον του ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος, ἐπίσης ριζοσπαστικῶς, θερεῖον τὰς ἀκρας μεταρρυθμίσεις, καὶ ἀνατρέχων εἰς τοὺς θεσμοὺς τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν. Ἀπερήματο κατὰ τῆς προσφυλακίσεως, κατὰ τῆς ἐφέσεως, καὶ ἠρεῖν τὴν δικαστικὴν διοίκησιν ἐν Πρωσσία, Βελγίῳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ. Ἀφ' οὗ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ νύμματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πῶς νὰ λειτουργῇ κανονικῶς ἡ δικαιοσύνη;

Ὁ δὲ Ποταμιάνος ὠμίλησε μετ' ἐξαιρετοῦ εὐγλωττίας καὶ πειστικότητος ἐπιχειρημάτων, καὶ τοι αὐτοσχεδῶς ἀναλαβὼν ν' ἀντικρούσῃ ἐπιχειρήματα τῶν δύο προαληθάντων. Λυπούμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθη ἐξ ἴσου ἀκριβῶς νὰ ἀντιληθῶ τὰ καθέκαστα τῆς ὁμιλίας του ἕνεκα τῆς κατὰ μνήμην ἀκουστικῆς, μετ' ἧς συνειργάζετο καὶ ἡ ἰδιότροπος ἐπιμονὴ τοῦ ῥήτορος νὰ ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὰ μέλη τῆς δεξιάς, στρέφον μικρὸν τὰ νῶτα πρὸς τὰς θέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς τὸ θεωρεῖόν μας. Καὶ αὐτὸ, νομίζω, θὰ ἠνάγκασε τὸν κ. Στάϊον νὰ ἀνακράξῃ: «Λοιπὸν ἐμεῖς νὰ φύγωμε!»

Ἐπεριμαχέει τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς προσφυλακίσεως νομίζει ὅτι ὡς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συντόνου μερίμνης τῶν βουλευτῶν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γί-

νῃ λόγος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐξευτελιζῶν τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐκσευδονίζων ὄψεις κατὰ δικαστικῶν προσώπων, ὅτι μόνον βραδύτης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ὑπάρχει, ὅτι ἂν γωλιχῆ ἡ δικαιοσύνη, αἰτία εἶνε οὐχὶ ἀτέλεια ὄργανισμοῦ, ἀλλὰ κοινωνικοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους δεξιῶς υποδεικνύει. Καὶ θεωρεῖ ἀναφωλῆ τὴν περὶ ἐπιτροπῆς πρότασιν.— Ἠδέως δὲ ἠκούετο καὶ ὁ μεταλλικὸς ἦχος τῆς φωνῆς του.

Ὁ κ. Τρικούπης, κατάλιπὸν τὴν συνῆθη νωγελῆ ἀπάθειάν του, ἤρατο αὐτοῦ ἐν προσοχῇ. Ἐν γένει ὁ κ. Ποταμιάνος φαίνεται ὅτι ὄσῳ σπανίως ἐνθυμείται τὸ Βῆμα, τόσῳ καλῶς γνωρίζει τί ἀξιοὶ ἐκεῖνο παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν του.

Κουτρούλης.

ΕΥΤΥΧΩΣ

γίνονται καὶ μερικὰ καλὰ. Καὶ τὸ ὀλιγώτερον καλὸν δὲν εἶναι βεβαίως αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν πρόοδον κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως τετραετίαν. Ἡ παρέμβασίς τοῦ βουβαλοῦ αὐτοῦ κλάδου, ὡς τινος δυνατῆς πλατάνου, εἰς τὰ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, παρέχει βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι ἐντὸς ἑλπίου θ' ἀποτινάξῃ τὸ διπλοῦν βάσαν τῆς θεολογικῆς ψευδοθρησκείας καὶ τῆς σχολαστικῆς ψευδοπαιδείας καὶ θὰ παραστή εὐσταλῆ νεανίαν, λευκῆ, ὑψιτενῆ καὶ ὑπερήφανον ὡς ἀγαλμα ἀρχαίων.

Ἀπὸ τῆς ὑπουργείας τοῦ Μαυροκορδάτου ἀρξάμενοι αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν κυβερνητικὰ μέριμνα, ἐξακολούθησαν ἐπὶ Κομμουνιστοῦ χρηματιστάτος ἐπὶ ἱκανὸν καιρὸν ὡς ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἔλαβον ἔντασιν ἀρκετὰ μεγάλην σχετικῶς πρὸς τὸ παρελθὸν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ὑπουργείας τοῦ κ. Λομβάρδου.

Ὁ ἀερωδέστερος καὶ αἰσθηματικώτερος τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφάνη εἰς τὸ ζήτημα τούτου τῆς γυμναστικῆς ἐκ τῶν θετικωτέρων. Ἐνόησεν ὅτι τὰ ἱερώτερα χρήματα εἶναι τὰ χάριν τῆς γυμναστικῆς διδόμενα. Ἐνόησεν ὅτι ἂν πρόκειται νὰ ἔχωμεν ἄλλα ἠμερώτερα, ἠθικώτερα καὶ γενναίωτερα ἀποτελέσματα παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, θέλωμεν τὰ ἔχει καὶ δι' ἄλλων μὲν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων, εἰς ἃς πράγματι εὐλοτῶμεν κατέγινε, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς γυμναστικῆς ἧτις φρονιματίζει καὶ φέρει σωτήριον ἀντιπροσπασμὸν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἱερεῖστατικὸν μαρτύριον τὸ ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς, τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ τοῖς γυμνασίοις διὰ τῶν λεγομένων κλασικοθηρησκευτικῶν σπουδῶν ἐξασκούμενον ἐπὶ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Πρὸς τούτο διεκλάδωσε τὴν γυμναστικὴν καὶ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τῆς πρωτευούσης, κατέστησε τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων ἀνθρωπινωτέρους, ἠλάττωσεν ὅσον ἠδυνήθη — ὄχι ὁμοῦ καὶ ἐντελῶς — τὸν βουρσετικὸν χαρακτῆρα τοῦ γυμναστηριακοῦ προσωπικοῦ καὶ πρόβη εἰς τὸ σπουδαιότερον ὄλων διὰ τὴν — τὸ ὅποιον αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἔθνους μας εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ κ. Λομβάρδου — κατέστησε δηλαδὴ τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς **ὑποχρεωτικόν**, ἰσοβάθμον πρὸς τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ τὰ ἄλλα Ἱερά καὶ Ἀγιέρα.

Τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων θὰ δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ σωτήριον μάθημα τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ νεολαία τῶν Γυμνασίων μας, χάρις εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, θὰ ἐξέρχεται ἐβρωμενεστέρα ἢ τὸ πρῖν.

Μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ διευθύνοντες ἀνεπίτηξαν ἐφέτος ζῆλον θερμότερον ἢ ἄλλοτε. Ἰδίως ὁ κ. Φουκιανός, ὁ διευθυντῆς τοῦ κεντρικοῦ Γυμναστηρίου, κατέβαλεν ἰδιαίτον κόπον καὶ εἰργάσθη μετ' αὐταπαρησείας.

Ἰπὸ τὴν ἐπιστασίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην συνεργασίαν τοῦ ὑπ' αὐτὸν πρώτου διδασκάλου τὸ παρὰ τὸ Στάδιον Γυμναστήριον ἠλλάξεν ὄψιν. Ἠυτραπίσθη, ἐξωρατίσθη καὶ ἀνέλαθε πλήρη τὴν πανοπλίαν του.

Αἱ κυβερνητικαὶ αὐταὶ μέριμνα ἐξύπνισαν τὴν ληθαργόσαν κοινωνίαν καὶ οἱ φοιτῶντες τώρα εἰς τὸ Κεντρικὸν Γυμναστήριον ἀπὸ τῆς πρώτης χαρκαυγῆς μέχρι δύντος ἡλίου εἶναι τριπλάσιοι ἢ ἄλλοτε.

Τίποτε ἄλλο δὲν μένει εἰμὲν ὁ κ. Λομβάρδος νὰ ἀπαίτηται γενναίωτερον μερίδα χάριν τῆς γυμναστικῆς. Εὐτυχῶς καὶ ἐκείνη ἦν ἐλήτης, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπαιτείαν καὶ τὴν ἰσχύνη τῆς παρελθόντος, εἶναι ἀρκεῖσα.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶναι ἀναγεγραμμένα **30** μὲν χιλιάδες, ἐπ' ἀπαξ, πρὸς ἰδρυσιν νέων Γυμναστηρίων ἐν ἄπασιν τοῖς Γυμνασίοις τοῦ Κράτους. **43** δὲ γ.λ. διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν εἰρημένων Γυμναστηρίων καὶ **12** χιλιάδες διὰ τὰ γυμναστικὰ μηχανήματα καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ Γενικοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου, πλὴν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ πρὸς ἐγκύμνασιν τῶν φοιτητῶν καὶ πολιτῶν, ἔχοντος καὶ εἰδικώτερον προορισμὸν τῆς μορφώσεως εἰδικῶν τῆς γυμναστικῆς καθηγητῶν, θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς.

Ποσὸν τούτου πρώτον φοράν ζητεῖ Ἑλληὴ ὑπουργὸς ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικωτέρου καὶ ἀρχαιώτερου τούτου κλάδου τῆς ἀγωγῆς καὶ αὐτὸ τὸ **πρώτην φοράν** εἶναι ὄλον πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Κ. Λομβάρδου.

Καλεσθόν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐνθυμείσθε τὴν κλοπὴν ἧτις συνέβη ἐν τῷ αὐστριακῷ ἀτμοπλοῖῳ ἀπὸ Κομνηπολείας εἰς Πειραιᾶ εἰς ἓνα πρῶην Γερουσιαστὴν τοῦ Χιλ. Ἐπρόκειτο περὶ εἰκοσι λίρων καὶ ἐνός ἐντάμματος εἰς ἀπέψαν, τὸ ὄλον 18,000 φρ.

Ἡ κλοπὴ συνέβη ὡς ἐξῆς:

Ὁ πρῶην γερουσιαστῆς τοῦ Χιλ. Λορέιλ τὸ ὄνομα, κατήκει ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ξενοδογεῖον τῆς Μεγάλης Ὀδοῦ τοῦ Πέραν. Ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ συνώμιει μὲ ἓνα Ἴσπανὸν εὐγενῆ, ἐκεῖ δὲ μεταξὺ ἄλλων ἦτο καὶ εἰς τριάκοντα εἰς τριάκοντα πέντε ἐτών, ὅστις ἐξελαμβάνετο ὡς Ἀγγλος καὶ Ἀγγλος λίαν ἰδιότροπος.

Ὅτε ἐπέβη ὁ Λορέιλ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ Πειραιᾶ εἶδε καὶ τὸν ἰδιότροπον Ἀγγλον, ὅστις καὶ τοῦ ἀπερῆθη Ἴσπανιστί. Ὁ Λορέιλ, ἰδὼν τὸν Ἀγγλον ὅτι γνωρίζει τὴν γλῶσσαν του, συνῆψε εὐάρεστον διάλεξιν καθ' ὄλον τὸν πλοῦν.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ ἰδιότροπος Ἀγγλος τοῦ ἐλεγεν ὅτι αὐτὸ οἱ Περουβιανοὶ εἶναι πολὺ δραπετῆται. Καὶ τοῦ διεγῆθη ὅτι ἐπειδὴ εἰς φυλακισμένους διὰ κλοπὴν ἐδωροδώνησε τοὺς σκοποὺς καὶ ἐδραπέτευσεν, τὴν ἐπιούσαν ἀμέσως οἱ φρουροὶ τῶν φυλακῶν ἐτουρετίσθησαν.

Τὸ ἐσπέρας τῆς τελευταίας νυκτός, ὅτε τὴν ἐπιούσαν ἐμελλον νὰ προσομισηθῶσιν εἰς Πειραιᾶ, ὁ ἰδιότροπος Ἀγγλος ἐπρότεινε εἰς τὸν Λορέιλ νὰ πῶσι καφὸν ἀλλὰ τούρα. Ὁ Λορέιλ ἀφ' οὗ τὸν ἐπιε ἐξελίθη καὶ ἠθέλησε νὰ κοιμηθῇ.

Προσέθεσε μάλιστα:

— Τὶ διάβολο! αὐτοὶ οἱ Τούρκοι βάζουν σπῖρτο σ' τὸν καφέ τους;

Τὴν νύκτα κατὰ τὰς ἑνδεκα εὐρέθησαν αἱ λάμπαι τῆς Ἀΐθεσεως σβυσμέναι.

Εἰς Σουηδὸς, ὅστις δὲν εἶχεν ὕπνον, ἠναγκάσθη ν' ἀνάψῃ ἐν κηρίον ἰδικὸν του καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ.

Εἶδε λοιπὸν τὸν ἰδιότροπον Ἀγγλον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Λορέιλ.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Χιλιανὸς ἔλασε τὰς χιλιάδας του.

Ἀμέσως ὑποπέυθη τὸν ἰδιότροπον Ἀγγλον, τοῦ ὁποίου ἡ μικρότερα ἰδιοτροπία δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ἢ τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι ξένα χρήματα, καὶ ἄμα ἀποβάς εἰς Πειραιᾶ κατήγγειλε τὸν Ἀγγλον καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τὸν ἀστυνόμον Πειραιῶς, ὅστις καὶ συνέλαβε πράγματι τὸν ὑποπτον, καὶ ἀφ' οὗ ἐκαμε σωματικὴν ἀνάγκησιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν εἶρε τίποτε, τὸν ἀπέλευσεν.

Ἄλλ' ὁ κ. Διευθυντῆς, εἰς δὲν ὁ Χιλιανὸς ἀπετάθη, διέταξε τὴν ἐκ νέου σύλληψιν τοῦ ὑπόπτου, τὸν ὅποιον καὶ παρέδωκεν εἰς τὸ ἀκοίμητον βλέμμα τοῦ ἱκανωτάτου ἀστυνομικοῦ βοήθου κ. Κολοκοτρῶνη.

Ὁυτος παρέλαβε τὸν Χιλιανὸν καὶ κατήλθον εἰς Πειραιᾶ, ἠρεῖν τὴν ὅλα τὰ ξενοδογεῖα, ἦσαν τὰ ἔγνη του εἰς τρία ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἴδιον, ἔτρεξε εἰς τὸ αὐστριακὸν πρακτορεῖον, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἔλαβε δύο εἰσιτήρια, ἐν δὲ τῶν Σύρον καὶ ἄλλο διὰ Κέρκυρας, ἐπέλεγεγράφησε καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐστειλε τηλεγραφικῶς διὰ τῆς Εἰσαγγελίας ἑντάλιμα συλλήψεως, καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὁ καλὸς μας ἰδιότροπος Ἀγγλος συνοδευόμενος ὑπὸ Χωροφυλάκων ὠδηγεῖτο εἰς τοῦ Κόκλα.

Ὁ ἰδιότροπος Ἀγγλος ἦτο διάσημος κλέπτης, καταγόμενος ἐκ Καναδᾶ εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλας τὰς ἀστυνομίας τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ὁ πολυγλωττότερος τῶν ἀνθρώπων, ὠραιωτάτης φυσιογνωμίας, εὐγενέστατοι τρόποι, ὠμίλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ μετὰ τοῦ κ. Κολοκοτρῶνη περὶ ἀρχαιοτήτων, σχεδὸν φιλέλλην, καὶ ἔφερε τὸ ὄνομα Ἰωάννης Λεοναρδῶ.

Τοῦ ἐπεισοδίου τῆς δραπετεύσεως καὶ τῆς δωροδοκίας ἐν Περῶ ἦρος, ὅπερ διεγείτο τόσον ἀπαθῶς ἐν τῷ ἀτμοπλοῖῳ εἰς τὸν κ. Λορέιλ, ἦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος.

ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν περουβιανὸν του κατόρθωμα καὶ εἰς τὰς ἡμιστὰ βουμαντικὰ φυλακὰς τοῦ Κόκλα.

Τὴν προχθεσινὴν νύκτα κατώρθησε περιβάλων μὲ κάλτσαις τὰ ὑποδήματά του νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν φρουρὰν τῶν φυλακῶν καὶ κρατῶν τυρέκιον εἰς χεῖρας, ὅπερ μυστηριωδῶς εἶχε κρυμμένον ἐντὸς τοῦ φορτισερίου του, εὐρέθη ὁ ἦρος μας ἐπὶ τῆς στέγης ὑπὸ τὸν ἀσθενῶς ἀστεροφώτιστον οὐρανόν, μελετῶν νέα ἄθλα ὅτε τὸ Γκρᾶ τοῦ ἔξω τῶν φυλακῶν σκοποῦ τὸν σιμαδεύει καὶ τὸν φέρνει κάτω.

Τῇ ἐπαύριον, διὰ νὰ τελεώσωμεν ὀλίγον μυθιστορικῶς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἀληθοῦς μυθιστορικοῦ αὐτοῦ ἦρος, ἐν πτώμα κατέκειτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Κόκλα, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς βοήθος Κολοκοτρῶνης, μεταβάς ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ταυτότητος, ἠκούσθη λέγων μὲ τὸ μεριστοφιλικὸν του μειδιάμα:

— Αὐτὸς εἶναι!

Εἶναι βεβαίον πλέον ὅτι ὑπάρχει πλήρης ἐλευθεροκοινωνία μεταξὺ Γουδῆ καὶ τῆς πρωτευούσης. Ὅχι μόνον ὁ Ἰατρός τοῦ Νοσοκομείου περιφέρεται κυνικῶς εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ οἱ μεταβάλλοντες συγγενεῖς πρὸς ἐπισκεψίαν τῶν ἀσθενῶν

των πηγαίνονται ακολούτως. 'Η δὲ σαβδανωμένη ἐξωθεν ἄμαξα τῶν εὐλογιώντων πηγαίνεσθαι ἐν πομπῇ, θέτουσα εἰς κυκλοφορίαν τὸ μίσημα, ὡς νὰ ἦτο μεταχθὲν Λαυρίου. Καὶ ὁμοίως ἔχομεν τοὺς τελειότερους περὶ Καθάρσεων νόμους. Τί μᾶς ὠρελοῦν; 'Η εὐλογία μεταδίδεται παντοῦ, διότι εἶναι ἡ μόνη βρομογονναῖα τὴν ὁποῖαν δὲν καταδιώκει ἡ ἀστυνομία. Αἱ κοινὰ γυναικίαι πάσχουσι τὰ πάνδεινα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων· ἡ εὐλογία ὁμοίως εἶναι ἀσύδοτος, ἀφορολόγητος, ἐλευθέρη εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰς ἐπισκέψεις, τὰς ὁποίας κάμνει εἰς τίμια σπίτια, εἰς τὰ καρκά, εἰς τὰ ὄργια, εἰς τὰς τυγνάς πυκνάς μετοικήσεις. Καμμιά μέρα θὰ δοῦμε τὸν ἀγαπητὸν Πατριάρχον νὰ γράφῃ: 'Ο κ. Διευθυντῆς ἐκοιμήθη μετὰ τὴν Εὐλογίαν. Οὐδὲν παράδοξον! 'Αφοῦ ἀντὶ ἀστυνομίας ἔχομεν Εὐλογίαν. 'Ἐκείνη ὑπεχώρησεν εἰς αὐτὴν. Καὶ νὰ ἔωμεν ὑπουργὸν τῶν 'Ἐσωτερικῶν: τὸν κ. Τρικούπη! Διατὶ ὄχι; Δὲν ἀγωνίζεσθαι νὰ ἐξομοιωθῇ καθ' ὅλα μετὰ τὸν προκατόχον του κ. Παπαμιχαλόπουλον; 'Ἐπ' ἐκείνου εἴχομεν τὸν Κοιλιακόν, ἐπ' αὐτοῦ τὴν Εὐλογίαν!

Οἱ φοιτηταὶ τῆς ἱατρικῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκούωσι τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς ὡς καὶ τὸ τῆς Ἀνατομίας. 'Ἐν τούτοις αἱ ὥραι τῶν δύο μαθημάτων συμπίπτουσι. Αὐτοῦ τοῦ ἀτόπου λοιπὸν τὴν Θεραπείαν ζητοῦσι δι' ἀναφορὰς τῶν οἱ φοιτηταί, ὅπως μὴ εὐρίσκονται συγχά πυκνὰ εἰς τὴν θέσιν τοῦ 'Ηρακλέους ἰδρυόμενος εἰς νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῆς Ἀρετῆς καὶ Κακίας, ἂν καὶ ἡ ἀναλογία δὲν εἶναι δι' ὅλου ἀκριβῆς ὡς πρὸς τοὺς ἐπίσης ἀξιότιμους καθηγητὰς κκ. Στρούμπου καὶ Δαμιανόν.

Καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὡς μᾶς πληροφοροῦσιν, ὑπέβαλον ἀναφορὰν ἐν ἣ ὁμοίως δὲν πρόκειται περὶ

φιλοσοφίας, ἀλλὰ μόνον περὶ ζωολογίας· θέλουσι δηλ. νὰ κλείσῃ τὸ Πανεπιστήμιον ἕνεκα τῆς ἐπιτάσεως τῆς εὐλογίας, καὶ καθόσον μετὰ τῶν προσβεβλημένων ἀριθμοῦνται καὶ περὶ τοὺς δεκαπέντε φοιτητὰς.

'Ἦτο ἀδύνατον νὰ περάσῃτε ἐμπρὸς ἀπὸ τὰς μεγαλοπρεπεῖς βιτρίνας τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Πατσιῶ ἀπὸ τῆς ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ, χωρὶς νὰ βραδύνετε τὸ βῆμά σας, νὰ στρέψῃτε τὰ μάτια σας εἰς τὰ λαμπρὰ καταστόλιφα ὑέλωματα, χωρὶς νὰ ζηλεύσῃτε κανὲν χαριτωμένον πραγματάκι προκύπτον ἀπὸ τὰ βῆθη των, χωρὶς νὰ κμαρῶσετε μέσα ἐκεῖ ἐλόκληρον τὸν ἑαυτὸν σας, ἂν εἴσθε κοκκέτα — τὸ ὄνομα εἶναι γένους κοινού. — Φαντασθῆτε τώρα τί θὰ συμβαίῃ μετὰ χίλια ὠραία καὶ ἀπροσδόκητα ἀντικείμενα μετὰ τὰ ὁποία ἐγεμίθησαν ἀπὸ προχθὲς αἱ βιτρίναις: εἶναι τὰ πρῶτα πορφύρεα τῆς αὐγῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου ἔτους. Τὰ παιδιὰ εἶναι φόβος μὴ τρελλαθοῦν πρὸ αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι νὰ γίνουσι παιδιὰ. Τί κούκλαις, ἀναμένουσαι νὰ λατρευθῶσιν ἀπὸ μικροῦς Πυγμαλίωνας! τί μαγικά παλάτια μετὰ ἀνοικτὰ παράθυρα, δι' ὧν προφαίνονται λευκὰ παραπετάσματα, καὶ τάπητες, καὶ κλίμακες, καὶ κοιτῶνες, καὶ νιπτῆρες, τί σταῦλοι, τί ἄλογα, τί κρεβατάκια, ὡς νὰ παρίσταται ἡ σκηνογραφία ἀγαπημένου τινος παραμυθιοῦ τῆς παιδικῆς ἡλικίας! Ποῦ νὰ τὰ ἐνθυμοῦμαι ὅλα! Περάστε ἀπὸ κεῖ καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ καρφώσετε τὸ βῆμά σας ἐμπρὸς των, νὰ μὴ στυλώσετε τὰ μάτια σας, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ αὐτοθαυμασθῆτε ἐν πλήρει ἀνέσει, ὅσοι εἴσθε κοκκέταις.

Παραπλεύρως δὲ τῆς Ἀγιοθασιλιτικῆς αὐγῆς τὴν ὁποῖαν ἀναδίδουσιν αἱ βιτρίναι τοῦ Πατσιῶ, τὸ ἐμπορικὸν τοῦ Κατελοῦζου τρεῖς ἐν ἀντιθέσει νοικοκυρίστηκην σοβαρότητος εἰς

τὰς ἐπίσης ὠραίας καὶ μεγαλοπρεπεῖς βιτρίνας του. 'Ἐκεῖ ὑφάσματα πολύχροα καὶ πολύτιμα καὶ κανιστράκια ἐργατικά καὶ μπουκαλάκια μπουρδικῶν, καὶ σκανδαλωδεῖς κάλτσαι, κυαναὶ, ἐρυθραὶ, ῥόδιναί, παραδαλαί, ἀποκαλύπτουσαι τὸν τύπον τῆς θαυμασιωτέρας κνήμης.

Οὐδέποτε ἡ ἀκαθαρσία ὕψωσε τόσον εὐρεῖαν κεφαλὴν ὅσον ἐπὶ τοῦ νῦν Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας. Πολὺ φιλογύντης πρέπει νὰ εἶναι ὁ κ. Διευθυντής. Μᾶς εἶπον ὅτι εἰς τὸν μέγαν Σκυβαλῶνα, ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν, εἶναι ἀναπεπταμένα εἰς πανδαίσαιαν καὶ φαγαπότι μέγας ἀριθμὸς πτωμάτων ἔππου, ἐκεῖ δ' ἐπάνω εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἄλλα πτώματα ζῶων ἀσθενῶν χρησιμεύουν τροφή εἰς χοίρους. Δὲν μπορεῖ νὰ διέλθῃ ἄνθρωπος ἐκεῖθεν. Οἱ διαβδιανόντες πιάνον ὄχι τὴν μύτη των, ἀλλὰ καὶ τὴν καρδιά των. Μία γυνὴ ἠσθένησεν ἐκ τοῦ θεάματος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Κύριε ἀγγλομαθημένε Τρικούπη, ἔσο ἐλιγώτερον ἀκάθαρτος.

'Αφίκετο ὁ υἱὸς τοῦ κ. Κομμουνδούρου Σπύρος. 'Ο δευτέρου οὗτος υἱὸς ὑπεθυμίζει τὸν πατέρα τῆς ἡλικίας του. Εἶναι καὶ αὐτὸς φαιδρὸς, οὐμιλητικὸς· μεδιᾷ καὶ γὰρ καθὼς ἐκεῖνος. Οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν πολὺ εὐρίσκουσιν ὅτι ἔχει καὶ τὸν ἴδιον χαρακτήρα. 'Ἡμεῖς εὐχόμεθα νὰ μὴ εἶναι τὸσον ἐνδοτικὸς καὶ νὰ ἀνακαινίσῃ τὸ στάδιον τοῦ πατρὸς του συγγορῶν τὴν ἑλληνικὴν φύσιν του μετὰ τὸν εὐρωπαϊσμὸν, ἐξ οὗ πολλὰ θὰ προσεκτήσατο ἐφόδια διὰ τὸ πολιτικὸν τοῦ σταδίου.

'Ὡς νὰ μὴν ἴσθαι ἡ στέρσις καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου τῶν πτωχῶν τάξεων κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἐπαράτου εὐφρογίας, πρέπει ν' ἀγοράζωσι καὶ τὸ μπόλι, καὶ μάλιστα

νὰ τὸ ἀγοράζωσι πολὺ ἀκριβᾶ. 2 φράγκα τὴν πένα ἐπροκήρυξεν ὁ κ. Παπαδάκης ἀντιπρόσωπος μίας ἐμβολιαστικῆς ἐν Αὐστρίᾳ εταιρίας· ἔχει βλέπετε καὶ ἡ Εὐφρογία τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς· καὶ τώρα ποῖος ἔχει νὰ δώσῃ 2 φράγκα ἀπὸ τὴν γταρολογία διὰ νὰ ἐμβολιασθῇ; Πρέπει ἔπειτα νὰ μείνῃ δύο ἡμέρας νηστικός, καὶ ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν εὐφρογίαν. Τί λέγετε κύριοι ἀρμόδιοι τῆς ὑγείας τῶν συμπολιτῶν μας; δὲν εἴσθε ἄξιοι λιθοβολήματος ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου ἀκχεῖας σας;

Εἰς τοσοῦτον σημεῖον τελειότητος ἔχει φθάσει ἡ ταχυδρομικὴ ὑπερσία ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὥστε ὅταν ζητᾷτε ἐπιστολὴν, σὰς ἐρωτοῦν.

— Ἀπὸ ποῦ περιμένεις;
Τώρα ἂν ἡ τελειότης ἐξακολούθησῃ, ἐννοεῖται ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ σὰς ἐρωτήσουν.
— Τί σὰς γράφουν;

'Ο κ. Κομμουνδούρος ἐμάθημεν, ὅτι κατὰ τὴν κρισιμιωτέραν στιγμὴν τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρὸς του, ὑψώσας τὸν λιγανόν του πρὸς τὸν οὐρανὸν ἰκέτην πλέον καὶ οὐχὶ ἀπειλητικόν:
— Θεέ μου, εἶπε, ἂν ἐχρειάζεσθαι ἓνα Κομμουνδούρον, δὲν ἔσπρηνες ἐμένα;

'Ἡ κατὰ τοῦ κ. Ἀριστείδου Οὐκινόμου, ἐνὸς τῶν διαπρεπῶν ἑλλήνων πολιτευομένων λιβελλογραφικῆ ἀπόπειρα τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Ν. Λεβιδίου μᾶς ἐνέπλησε λύπης διὰ λ)σμὸν του. Νεαροὶ πολιτευόμενοι δὲν ὑβρίζουν ἐγκαθεσταμένους ὑπολήψεις. Πρῶτον, διότι δὲν τὰς φθάνουν καὶ γίνονται γελοιοί. Δεύτερον, διότι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς πολειμικῆς μόλις

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἐξ ἀριθ. 385)

— 'Ὡς φαίνεται, ἔλεγε, δὲν τῆς ἐπερίσσευσεν ἄλλη τέχνη, διὰ νὰ μοὶ δώσῃ. Διότι ἄλλη ἐγένετο μαστροπὸς, ἄλλη 'Ἡγουμένη, ἄλλη ἐταίρα, ἄλλη ἀργύμισσα καὶ ἄλλη κλέπτρια· ἐμέ, τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ με κάμῃ ἢ νοσοκόμου διὰ τοὺς ἀρρώστους; 'Ἄλλ' ἂς ἔμουν τοῦλάχιστον νοσοκόμος διὰ τοὺς ὑγείας! Γραπτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν μου ἦτο καὶ τοῦτο!

'Ἐξερτύλισε τὸν λόγγον καὶ ἤρχιζε νὰ παρασκευάσῃ ξαντὸν διὰ τὸν ἀσθενῆ.

— Διὰ σὲ τὸ κάμνω τοῦτο, γυιέ μου, ἔλεγεν ὡς ἀποπεινωμένη πρὸς τὸν νοσοῦντα, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἀκούσῃ. 'Ἠσύχασε καὶ βιάσθη κατὰ τὴν καρδιά σου. Δὲν εἰμπορῶ νὰ βλέπω ἄρρωστον νὰ παλαίῃ καὶ νὰ φωνάζῃ κατὰ κοράκιων, ὅπως σὺ κάμνεις.

'Ἡ γυνὴ αὐτὴ ἐκαλεῖτο, πρὸς μυκτηρισμὸν ἰσως, ὑπὸ τῶν

γειτόνων γραῖα Φορκίνα καὶ ἦτο ἐβδομηκοντοῦντις· ἐπέρσευε δὲ ὡς δόγμα ἐξ ἀποκαλύψεως ὅτι ἦτο ἄτρωτος κατὰ πάσης νόσου. Εἶχεν ἀντιμετωπίσει εἰκοσάκις, κατὰ τὸ μακρὸν κομβοσχοῖνιον τῶν ἐτῶν τῆς ἡλικίας τῆς, τὴν λώβην, τὴν πανώλη καὶ τὴν εὐλογίαν, εἶχε νοσηλεύσει τυφικούς, γολερικούς καὶ ὀστρακιώνας. Κατὰ τὴν νεότητά τῆς ἦτο κλειδόμαντις προλέγουσα τὴν τύχην εἰς τοὺς διαβάτας καὶ μετῆρξετο ἐνὶ ὄντι τὴν μαγείαν. Εἶχε παριέλθει τὴν Ἰταλίαν πωλοῦσα τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο, ἐωσότου ἡμέραν τινα ὁ Ἀρμωστής τῆς πόλεως τοῦ Παταίου διέταξε νὰ τὴν συλλάβωσι καὶ τὴν βίβωσιν εἰς τὴν φυλακὴν. Διῆλθεν ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ ἐτη ἐκεῖνα τῆς νεότητος, καθ' ἃ ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ ἐτελειοποιεῖ τὸ ἐπάγγελμά τῆς. 'Ἄλλ' ἤδη τοῦτο κατεδικάσθη εἰς νεκρῶσιν καὶ ἐτάφη ἐν τῇ κόνει τῆς εἰκότῆς. 'Ἐξεληθούσα ἐκ τῶν σωφρονιστηρίου ἐκείνου ἠναγκάσθη νὰ ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα καὶ ἐγένετο νοσοκόμος. Δὲν ἦτο εὐχαριστημένη ἐκ τούτου, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ ἐκλέξῃ ἄλλο.

'Ἡ γραῖα Φορκίνα, (ἣτις ἐπεκαλεῖτο ἐνίοτε καὶ Θεαὶ Γραφτῶ, ἕνεκα τῆς φράσεως ἣν συνείθισε· γραφτὸ ἦτον καὶ τοῦτο), ἔτρεφεν ἀποστροφὴν κατὰ παντός ὑγινοῦς ἀνθρώπου, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὰς ῥοδῶνους παρειάς, καὶ ἐπεθύμει ἓνα πᾶσα ἢ ἀνθρωπότης, ἂν ἦτο δυνατὸν, πᾶσιν κληθήσεται νοσοῦσα ἐπὶ μιᾶς κλίνης, ἓνα νοσηλευθῆ παρ' αὐτῆς. 'Ἄλλὰ τοῦτο ἦτο προφανῶς λῆρος πυρέσσοντος, οἷον οὐδέποτε εἶχε νοσηλεύσει.

'Ἐν τούτοις ὁ ἀσθενὴς ἐφαίνετο ἀποκοιμηθείς. 'Ἡ νύξ ἐπροχώρει καὶ ἡ θεαὶ Γραφτῶ ἐνύσταξεν ἐπίσης καὶ ἤρχισε νὰ κινή ἄνω καὶ κάτω τὴν κεφαλὴν, ὡς πλοῖον ἐν σάλῳ κυμάτων, ἅμα καθημένη ἐπὶ τοῦ σκαμνίου τῆς καὶ ἔχουσα τὸ ξαντὸν εἰς τὰς χεῖρας.

'Ἐνευρέθη δὲ ὅτι εὐρέθη ἐν ἀπειρομεγέθει θαλάμῳ νοσοκομείου ἔχοντι χιλιάς κλίνας καὶ χιλίους ἀσθενεῖς ἐκ διαφόρων νοσημάτων, οἵτινες ἅμα ἰδόντες αὐτὴν τῇ ἔτεινον ἐκ τῶν κλινῶν των τὰς παλάμας ζητοῦντες νὰ τοῖς εἴπῃ τὴν τύχην των. 'Ἡ Θεαὶ Γραφτῶ εὐχαριστήθη ἐκ τούτου, καὶ ἠταμιάζετο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν εὐλογον ἐπιθυμίαν των, ἀλλὰ παραδόξως εὐρέθη ἐκεῖ παρὸν ὁ ἀμείλικτος Ἀρμωστής ἢ Ποδέστας τοῦ Παταίου, καὶ ἀπηγόρευσε ἀποτόμως εἰς τὴν Θεαὶν Γραφτῶ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο. Τὴν ἠπειλήσε δὲ ὅτι ἂν φωραθῇ λαθραίως λέγουσα τὴν τύχην εἰς τινα, θὰ τὴν στείλῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν δῆμιον, τὸν ἀνασκολοπιστήν, διότι τὸ Κράτος δὲν εἶχε πλέον προσόδους ὅπως τὴν τρέφῃ εἰς τὸ δεσημωτήριον.

'Ἡ Θεαὶ Γραφτῶ ἐξύπνησε κατατρομαγμένη.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐκρούσθη ἡ θύρα τοῦ οἴκισκου.

'Ἡ γραῖα Φορκίνα ἠγέρθη καὶ ἐζήτηε ποῦ νὰ κρυβῆ νομίζουσα ὅτι ὁ κρούων ἦτο ὁ Ἀρμωστής ἢ καὶ ὁ δῆμιος τοῦ Παταίου. Ἐφαντάσθη ὅτι ὅλ' ἦτο καλὸν νὰ χωθῆ ὑπὸ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς.

'Ἡ θύρα ἐκρούσθη πάλιν ἐπανειλημμένως.

'Ἡ Φορκίνα ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπροσπάθει ν' ἀποσεισῇ τὴν σκιάν, ἣν κατελίπεν εἰς τὴν φαντασίαν τῆς τὸ δνευρον.

Εἰμπορεῖ νὰ μὴ εἶναι καὶ ὁ δῆμιος, ἔλεγεν.

'Ἄλλὰ τί θέλει ἐδῶ ὁ δῆμιος; Ποῖος εἴμπορεῖ νὰ βλάψῃ μίαν τιμίαν γυναῖκα; Ἄλλὰ ποῖος νὰ εἶναι;

'Ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν, πατοῦσα ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, καὶ ἠχροάσθη. Ἔθεσε τὸν ὀφθαλμὸν εἰς τὴν ὄπην τοῦ κλειθροῦ, ἀλλ' οὐδὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἐν τῷ σκότει.

- 'Ἄνοιξε, γραῖα Φορκίνα, ἔκραζαν ἐξωθεν.
- Ποῖος εἶναι;
- Ἐγὼ εἶμαι.
- Ποῖος σὺ;
- Ἐγὼ, ὁ Μηνᾶς.
- Ποῖος Μηνᾶς;
- Ὁ Μηνᾶς, ὁ σύντροφος τοῦ Ἰωάννου Βενδίκου.
- Τίνας Ἰωάννου Βενδίκου;
- Τοῦ Ἰωάννου Βενδίκου, ὅστις εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν οἰκίαν σου.

'Ἡ γραῖα ἐσκίφθη ἐπὶ στιγμὴν. Συνήμωσε τὰς ἀναμνήσεις τῆς καὶ εἶπε.

Μπόემ.

(Ἄκολουθεῖ)

επιτρέπεται μεταξύ των Μελιταίων. Ἡμεῖς δὲν ἐπιθυμοῦσα-
μεν νὰ βλέπωμεν τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς ἰνακατομένον μὲ
οικόπεδα καὶ Καρλῆδες· κίλλα δὲν ἐπιθυμοῦσαμε περισσότε-
ρον νὰ αναγνώσωμεν τὸσον αγροίκους ἐπιθεσεις του κατα
πρώην βουλευτοῦ, ἀπολαύοντος πραγματικῆς ὑπολήψεως καὶ
ἐν Καλαβρούτοις καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ εἰς ὄλον τὸ ἔθνος, τοῦ
ὁποίου τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα ἐδέξατο φέτος ὅλης ἡ ἀν-
τιπολιτευσίς, ἐνῶ ὁ κ. Λεβιδῆς εἶνα βέβαιον ὅτι μέχρι τοῦδε
δὲν ὑψίσθη ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀντιπροσώπων ἐκείνων οἷτινες
γίνονται βουλευταὶ διότι τρέχουν ἀκούραστα ὑπὲρ τῶν ἰδιω-
τικῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκλογέων καὶ διότι ἔτυχε νὰ εἶναι εὐ-
νοούμενοι Δημάρχων.

Αὐτὰ μετὰ μεγάλης μας λύπης. Ἀλλὰ τὰ σπουδαιότερα
τ' ἀνέγραψαν αἱ Νέαι Ἰδέαι καὶ ἄς δοῦμε τί θ' ἀπαντήσῃ
ὁ κ. Λεβιδῆς.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Τὸ προχθεσινὸν Κήρυγμα τοῦ Μακράκη ἐν ὑβριστικώτατῳ
ἄρθρῳ κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως — διότι ὅλοι
αὐτοὶ οἱ σφόδρα χριστιανοὶ εἶναι οἱ θηριωδέστεροὶ κακούργοι
— ἐξετάζει ἂν ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ
Χριστοῦ ἢ τοῦ Διαβόλου.

Ὡς νὰ ἐχρηιάζετο μεγάλη θεολογία διὰ νὰ καταλάβῃ, ὅτι
οὔτε τοῦ ἐνός οὔτε τοῦ ἄλλου εἶναι ἀντιπρόσωπος, ἀλλὰ
ἀπλούστατα τῆς Μεσσηνίας!

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ἡ μεγίστη εὐτυχία τῆς ζωῆς μας συγκοσφαλιούται εἰς
δύο λέξεις: ἀγάπα καὶ ἐργάζου.

Πόσον εὐτυχῆς εἶναι τὸ πτηνόν! Ψάλλει δωρεάν τὸ φῶς
καὶ τὴν ἀγάπην του, καὶ δὲν τῷ μέλει ἂν δὲν τὸ ἀκούωσιν.

Ἐν τῇ τέχνῃ, καθὼς καὶ ἐν τῇ θηϊκῇ καὶ τῇ πολιτικῇ
πᾶσα ἐπιβολὴ εὐγενῆς, δικαίᾳ, γενναϊοφρων, ἀντλεῖ ἐξ ἐκυ-
τῆς τὴν δύναμιν τοῦ νὰ καταφρονῇ πᾶσαν ἐπίκρισιν.

Γράφετε σοφοὶ! ἐμπνέσθε, μουσικοὶ, ζωγράφοι, ἀναπλάτ-
τετε τὴν πλάσιν!... καὶ ἴσως μίαν ἡμέραν θὰ ἔχητε τὴν
εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσῃτε εὐσταλῆ τινὰ κύριον νὰ λέγῃ εὐ-
αρέσκως: « Νόστιμο βιβλίον! Καλὴ μουσικὴ! Ὁραία εἰκὼν! »
Δὲν ἰκανοποιήθητε;

Ὡ! διατὶ νὰ μὴ δύναται τις, εἰς τὰς ἀκτινοβόλους στιγμὰς
τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς νεότητος, ν' ἀναγκαιτίζη τὸν ροῦν τοῦ
χρόνου, νὰ σταματᾷ ὀλίγον, ν' ἀπολαύῃ, λικμουῶν τὰ πάντα,
τὰς οὐρανίους ταύτας καὶ ἀμέτρους ἡδονάς; Διατὶ ἡ ἀκτι-
νοβολία αὕτη ν' ἀμαυρόνηται ὑπὸ τῶν φροντίδων τοῦ μέλλον-
τος; Εἶναι τὸσον ὠραῖον τὸ νὰ ζῆ τις ἀμέριμνος!

Εἶναι κενὴ ἡ καρδιά ἥτις πληροῦται ἐκ μόνου τοῦ ἐγωῦ-
σμοῦ.

Θέλεις νὰ λάβῃς ἰδέαν τοῦ θανάτου; Κλείσε τὸ δωμάτιόν
σου καὶ ὑπάγε νὰ ταξειδεύσῃς. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τὸ ὄρω-
λόγιόν σου θὰ στέκη, ὁ καθρέπτης σου θὰ ἦναι θολωμένος,
αἰκίλιόνες τῶν προσφιλῶν σου προσώπων θὰ καλύπτονται ὑπὸ
τοῦ κονιορτοῦ... Καὶ θὰ φανῆς σὺ εἰς τὸν ἐκυτόν σου ἀλ-
θῆ βρυκόλακας.

Ἐπάρχουσιν ἀκόμη ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἀγαθόν
εἶναι συνώνυμον τοῦ εὐήθους.

Ὁ λόγος λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον « Ἐσο δίκαιος » ἢ τὴν
ἀεσο μέγας». Καὶ ὁ Θεὸς τῷ λέγει « Ἐσο ἀγαθός ».

Οἱ ἀριστοτέχναι ἔχουσι τὸν αὐτὸν λόγον πρὸς τοὺς καλλι-
τέχνας ὃν λόγον εἶχεν ἄλλοτε ἡ ἐθνοφυλακὴ πρὸς τὸν στρατόν:
Ὁλίγοι καλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ κακοὶ στρατιῶται.

Ἡ ὄρεξις ἐργεταὶ μὲ τὸ φαγητόν, λέγουσιν οἱ Γάλλοι,
καὶ ἡ γονιμότης τοῦ πνεύματος μὲ τὴν γέννησιν τῶν ιδεῶν.

Κατὰ τοῦτο διαφέρει ὁ ὄμιλῶν ὀλίγα ἀπὸ τὸν ὀμιλοῦντα
πολλά. Ἀγοράζει πολλά καὶ πλερώνει τίποτε.

Ὁ ἐξογος ἄνθρωπος, ὅταν δίδῃ μίαν συμβουλήν, λυπεῖται
τὸν συμβουλευόμενον ἂν δὲν τὴν ἀκολουθήσῃ. Ὁ ἀναρμώδιος
ὀργίζεται καὶ οὐδέποτε τῷ συγγωρεῖ.

Ὁ ἀληθὴς πλοῦτος δὲν εἶναι ὁ ὕλικός, καθὼς ἡ ἀληθὴς
τιμὴ δὲν εἶναι τὰ παράσημα. Εἰς πλοῦτος μόνον ὑπάρχει, ἐ
τῆς καρδίας, καὶ μία τιμὴ ἡ τῆς συνειδήσεως.

Ἐκαστος λαμβάνει τὸν πόνον του ὅπου τὸν εὕρισκε.

ΚΟΥΤΑΜΑΡΕΣ

Σύνταγμα πεζικῶν, ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν του ἀπὸ τινος
χωρίου, ἐμελλε νὰ διέλθῃ δι' ἐγγύς κειμένου, ἀλλὰ χρῆσαι-
μεύοντος ὡς κρησφύγετον ληστών, δάσους.

Γίνεται σύσκεψις τοῦ ἀρχηγοῦ μετὰ τοῦ δημάρχου καὶ
τί νομίζετε προτείνει εἰς τὸν συνταγματάρχην ὁ φρονιμώτα-
τος δήμαρχος;

Νὰ προσλάβῃ τέσσαρας χωροφύλακας διὰ πᾶσαν ἐνδερο-
μένην ληστρικὴν ἐπίθεσιν!

Εἰς τὸν ὑπρέτην τῆς Κυρίας Ρ. ἀπέδιδον πᾶν τὸ εἰς τὴν
οἰκίαν συμβαίνον ἔτοπον.

Μίαν λοιπὸν ἡμέραν, ἀκούσας ὅτι ἡ κυρία του ἐγέννησε.
ἀνερώνησε:
— « Νὰ, τώρα θὰ νὰ ἴπουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι αἰτία κα τῆς
γέννησας ».

Ἐπεὺς τις, γράφων ἐπιστολὴν πρὸς ὑπαξιωματικόν του,
τὴν ἐτελείωεν ὡς ἐξῆς:
« Μὲ συγγωρεῖς ἂν σοῦ γράρω μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισο, γιὰτὶ
ἐδῶ ἔχομε ζέστη, ποῦ σιᾶζει, σεῖθει ».

Εἰς γεῦμα, ἀδέξιος ὑπρέτης ἔρριψε σούπαν ἐκ τῆς μέγρι
χειλέων πλήρους σουπιέρας ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦς μεταξωτοῦ
φορέματος κυρίας ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων.

Ἡ κυρία ρηγνύει φωνὴν σπαρακτικὴν.
Δὲν εἶναι τίποτε, τῆ λέγει ὁ ὑπρέτης, θέλων νὰ τὴν παρη-
γορήσῃ, εἰς τὴν κουζίνα ἔχομεν ἀκόμη ἓνα καζάνι σούπα.

Εἰς παραδοξολόγος ἀφηγεῖτο τὰ περίεργα τῶν περιηγή-
σεών του.

Μεταξὺ ἄλλων, ἔλεγε μίαν ἡμέραν:
Ἦμουν εἰς ἓνα βουνὸ ἐπάνω γροιάτω χιόνια ἔξαυνα βλέπω
δύο πενασμέναις ἀσπραις ἀρκούδες· δίδω τὸν λόγον τῆς
τιμῆς μου πῶς δὲν ἐδίδα μία πεντάρη γιὰ τὴν ζωὴν μου τὴν
ἴσαν ἐκείνην· ἀλλὰ τί βλέπω μετὰ ὀλίγα λεπτά; Αἱ δύο
ἄρκτοι ἀρπάζονται ἀνὰ μεταξὺ τῶν, δαγκώνονται, καὶ ἀλ-
ληλοτρώνονται, ἐπὶ δὲ τοῦ πεδίου τῆς πάλης δὲν ἔμεινε
καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρὰ ἓνα κομμάτι πετσά.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐσταμάτησε φορτη-
γὸν ἀμάξιον.

Ὁ ὑπάλληλος ἔρωτᾷ τί φορτίον φέρει.
— Γρασίδι, ἀπαντᾷ ὁ κερραγωγέως χαμηλοφώνως.
— Καὶ γιὰτὶ τὸ λὲς σιγαλά;
— Νὰ μὴν μ' ἀκούσουν τ' ἄλογα καὶ τὸ φάνε.

Ἡ κυρία Ε. συνζήτει μετὰ τοῦ συζύγου τῆς περὶ τοῦ δώ-
ρου, τὸ ὅποιον θὰ προσέφερον εἰς τὴν θυγατέρα τῶν τὴν ἡ-
μέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματός τῆς.

Αἰφνης τῆς ἐργετα. μία ἰδέα.
— Ἡ καλλιτέρα ἐκπληξίς, λέγει, εἶναι νὰ τὴν κάμωμεν νὰ
μάθῃ τὰ γαλλικὰ μυστικά, χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ διόλου.

Δάμων.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Λουὶ Μπλάν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς
προσλαλία τοῦ Βικτωρος Οὐγκώ, τοῦ ἰδίου μὴ δυνθέντος νὰ
παρᾶσῃ ἕνεκα τοῦ γήρατος.

«Θάνατος ἀνδρὸς οἷος ὁ Λουὶ Μπλάν εἶναι ἐκλειψις — σθέν-
νται ρῶς. Κυριεύεται τις ὑπὸ μελαγχολίας μέχρις ἀπογνώ-
σεως. Ἀλλ' αὕτη δὲν διαρκεῖ· οἱ πιστεύοντές εἰσι δυνατοί-
ζῃν ἔστι ἐλπίζειν. Ἐν ρῶς ἐσθέσθη, ἀλλ' ἡ πηγὴ τοῦ φωτός
δὲν στερεῖται. Ἀνδρες ὡς ὁ Λουὶ Μπλάν εἶναι ἀπαραίτητοι.
Ἐγείρονται, ὅταν ὑπάρχῃ αὐτῶν ἀνάγκη. Τὸ ἔργον τῶν οὐ
διακόπτεται· ματουσιούται εἰς τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος.
Θρηνησομεν τὸν Λουὶ Μπλάν, ἀλλὰ μὴ μόνον θρηνησομεν
ἐμπιστευθῶμεν ἡμα. Τὴν στιγμὴν αὕτην, ἀπὸ ἀνωτέρου κό-
σμου, μὰς ἀκούει καὶ μὰς ἐπιδοκιμαζε. Ἐπὸθει τὸ καλὸν
καὶ διέπραξεν αὐτό· ἦτο εὐφραδὴς καὶ ὑπερόχος. Ὡς ἱστο-
ρικὸς ἐδίδαξεν, ὡς ρήτωρ ἐπεισεν, ὡς φιλόσοφος ἐφώτισεν.
Ἀποδώμεν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τιμὰς, εἰς τὴν μνήμην του σέ-
βας· καὶ εἰς τ' ὄνομά του ἀθανασίαν. Ἀνδρες τοιοῦτοι εἰσιν
ἀπαραίτητοι. Πρέπει ν' ἀποθάνωσιν εἶναι γήϊνος νόμος· πρέ-

πει νὰ ὑποφέρωσιν εἶναι οὐράνιος νόμος. Ἡ φύσις τοὺς γενεᾶ-
ἡ Δημοκρατία τοὺς θέλει. Τί εἶναι ἡ Δημοκρατία κατ' οὐσίαν;
ἄνθρωπος. Τί εἶναι ἡ φύσις κατ' οὐσίαν; Θεός. Ἀνδρες ὡς ὁ
Λουὶ Μπλάν ἀντιπροσωπεύουν τὴν ὑψίστην εὐσυνειδησίαν.
Ὁλος ὁ βίος τῶν εἶναι μία ἰδέα. Καὶ ἔχουν διπλοῦν καθῆ-
κον. Πρὸ τῆς ἱστορίας, τῶν γεγονότων, τῶν περιστάτικῶν,
τῶν καταστροφῶν, τῶν συμβάντων, τῶν ἐπαναστάσεων, νὰ
ὑπηρετῶσι τοὺς λαούς· πρὸ τοῦ Θεοῦ, ν' ἀγαπᾶσιν αὐτούς».

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μοῦ ἐνοικιάζουν ἐπὶ δεκαετίαν τὰ σπήτεια μου, συμπολι-
τεύομαι (συντηρητικοὶ) δὲν μοῦ τὰ ἐνοικιάζουν, ἀντιπολιτεῦο-
μαι (μειζοπάσταται).

Τριγγέτας.

Μοῦ δίδουν ὑπουργεῖον τῶν Ἐστικῶν, συμπολιτεῦομαι,
(προοδευτικοὶ) δὲν μοῦ δίδουν, ἀντιπολιτεῦομαι, (ἐπανα-
στάται).

Γριζιώτης.

Θεωρεῖτε καὶ ἐμὲ δὲζέρτελμαν, συμπολιτεῦομαι (Ὅρεις)
μὲ θεωρεῖτε ἀρχοτοχωριάτην, ἀντιπολιτεῦομαι. (Ἰζομπά-
ρηδες).

Τράκας.

Εἶμαι βουλευτής, ὀμιλῶ οἰκονομολογικά (οἰκοοικονομολογικά) δὲν
εἶμαι βουλευτής, κατατάσσομαι εἰς τὸ τεζικόν (θελοκρατία).
Πετρίτσας.

Πετρίτσας.

Ἐγείρετε τοὺς Κουμουνορικούς, λαμβάνετε βουσφέτια
(τριχοεικοί) μὰς ἐπαινεῖτε ἀπλῶς, καταδιώκεσθε (ἀπολυ-
τήφρονες).
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν,

Μάγκας.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ
ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΓΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Ἡ ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,260 ἀντίτυπα !! 7,200

Σ. ΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐλλάδι φρ. 2 — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος
ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀν-
τίτυμον δεκτόν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκαλεπτον, ἕως τρια-
κοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.
ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διευθύνσιν Διαπλάσεως
τῶν Παίδων, Πλατεία Συντάγματος, ὁδὸς Βουλῆς καὶ
Μουσῶν ἀριθ. 2.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Ὅδος Ἀρχαῖου ἀριθ. 9)

Ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΥΠΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ. Μυθιστορίαι, διηγήματα, βιογραφίαι, περιηγήσεις, κοινωνικά, ἱστορικά, ἦθη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.
ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ». Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, αἰνίγματα, χρωματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις κτλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ | Ἐν Ἑλλάδι φράγκα **12**
ΔΙ' ΑΜΦΟΤΕΡΑ | Ἐν τῷ ἔξωτεριῳ..... » **20**

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν εβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφείῳ πρὸς λεπτὰ **25** ἕκαστον φύλλον.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς τῆς ΕΣΤΙΑΣ λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῆς διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ τέταρτον μόνον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς, μετέχει δὲ καὶ λαχείου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ διοργανωθέντος, λαμβάνων **δωρεᾶν** ἓνα κλῆρον αὐτοῦ. Τὰ κέρδη τοῦ λαχείου ἀποτελοῦνται ἐκ συλλογῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων συγγραμμάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἰκανῆς ἀξίας· θέλουσι δὲ διανεμηθῆ εἰς 15 ἀριθμοὺς κληρωθησομένους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν αὐτοῦ, ἧτις γενήσεται τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων καὶ ἑλλην. Τραπεζῶν, ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματσοσῆμων, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται **δωρεᾶν** ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰτούντα.
(1.—1)

ΚΡΥΟ ! ΚΡΥΟ !

Αὐτὰς τὰς λέξεις οὔτε θὰ τὰς εἰπῆτε, οὔτε θὰ τὰς αἰσθανθῆτε, ἂν τρέξητε νὰ προμηθευθῆτε εἰς τὸ **ἐμπορικόν**

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΕΚΟΥ

Ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἀρ. 61,

ΦΑΝΕΛΛΑΙΣ ΕΓΓΛΕΖΙΚΑΙΣ

χρωματισταῖς καὶ λευκαῖς, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουν τὴν κλίβιν εἰς ἀληθῆς θερμότητιον.

ΕΤΙ

ὑποκάμισα γαλλικά, τοῦ τελευταίου συρμού, καὶ **ταιράπια ἐγγλέζικα,** ὄχι καλλίτερα.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ἐν ὁδῷ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Με.ἀ.

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΛΑΚΑΙΣ

Δελτίον ΙΔ'.

Ὁ κ. Ι. Δούμας φυλλάδια καὶ βιβλ. 120
Ὁ κ. Α. Σκουζές..... 35

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ-ΗΛΘΕ ΧΕΙΜΩΝ

ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΑΤΕ ΤΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ

Μοναδικὸν παράδειγμα!

Ἐρισμέναι τιμαὶ δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν μύρων καὶ αρωμάτων εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην τοῦ

ΚΟΥΡΕΥ Γ ΓΕΡΓΑΝΤΑ
(Ὅδος Αἰόλου)

Τὰ πλείστα ἐγγλέζικα, τοῦ **Ἀτκινσον,** προμηθευτοῦ τῆς Βασιλίσσης. Βικτωρικής.

Ἐφεύρεςεις τῆς στιγμῆς! Τὸ Ὀδοροσομητικὸν Ἐλεξήριον, συνι-

στόμενον ὡς τὸ καλλίτερον τῶν Οὐλων καὶ τὸ δραστικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς Ὀδονταλγίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ
ΑΜΠΑΖΟΠΟΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ
Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60
Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑΝ

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀγορᾶς

θὰ βρῆτε **Μήλα Σκοπίων,** τὰ βρα σύγουλα πεντάμηνης. **Χουρμάδες** τοῦ Ἀσου π. **Μανδαρῖνια** Δουζίνα. **Σταφύλια** νὰ τα βλέπετε καὶ νὰ μὴν τὰ τραῦτε.

ΚΑΙ ΠΕΤΙΜΕΖΙ